

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **DI, z.s.**, IČ 228 89 167, se sídlem Brno, Rolnická 7, zastoupen Mgr. Jaroslavem Bártou, advokátem, se sídlem Brno, Koblišná 19, proti žalovanému: **LOM PRAHA s.p.**, IČ 000 00 515, se sídlem Praha 10, Tiskařská 270/8, zastoupen Mgr. Pavlem Duškou, advokátem, se sídlem Praha 2, Václavská 316/12, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 12.342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce Mgr. Pavla Dušky, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal vydání rozsudku, kterým by soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout ve lhůtě 15 dnů o jeho žádosti o informace ze dne 11. března 2017.

V podané žalobě žalobce uvedl, že se přípisem, doručeným žalovanému dne 11. března 2017, domáhal poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění: „*Kolik stála a který dodavatel zajišťoval propagaci na sportovních akcích v letech 2015 a 2016?*“ K tomu bylo žalobci přípisem žalovaného ze dne 14. 3. 2017 sděleno, že žalovaný nebyl v letech 2015 a 2016 pořadatelem žádné sportovní akce. Žalobce dále přípisem ze dne 5. 4. 2017, označeným jako Stížnost podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, žádal o poskytnutí informace, neboť mu dle jeho názoru zatím sdělena nebyla, byla mu poskytnuta toliko jiná informace ohledně pořadatelství. Přípisem ze dne 11. 4. 2017 ředitel žalovaného potvrdil jeho postup a uvedl, že v letech 2015 a 2016 povinný subjekt žádnou sportovní akci nepořádal. Žalobce odkázal na záznam z Registru smluv, uveřejněný na adrese <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/133849>, z něž je zřejmé, že povinný subjekt uzavřel dne 20. 7. 2016 Smlouvu o propagaci a reklamě, přičemž dodavatel a cena jsou anonymizovány, ohledně poskytnutí reklamy na následujících sportovních akcích: Memoriál Josefa Odložila dne 6. 6. 2016; Anketa Armádní sportovec roku 2016 dne 26. 10. 2016; Výroční setkání s jubilanty armádního sportu roku 2017 dne 7. 12. 2016. Žalobce shrnul, že s ohledem na výše uvedené je zjevné, že se povinný subjekt minimálně v roce 2016 propagoval na sportovních akcích, přičemž tuto propagaci zajišťovala třetí osoba, a to za úplatu. Žalobce upřesnil, že se netázal na skutečnost, zda byl žalovaný pořadatelem nějaké sportovní akce, že Smlouvy o propagaci a reklamě ze dne 20. 7. 2016 je patrné, že žalovaný pořadatelem není, avšak reklamní služby si nechává dodavatelsky zajišťovat. K takovému typu dodávek tedy směřovala žádost žalobce o informace, která měla být poskytnuta do dne 25. 3. 2017, s tím, že žalovaný je ohledně žádosti o informace ze dne 11. 3. 2017 nečinný.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že dne 13. 3. 2017 obdržel žalobcovu písemnou žádost o informace dle § 13 a násl. zákona o svobodném přístupu k informacím ze dne 11. 3. 2017, ve znění: „*Kolik stála a který dodavatel zajišťoval propagaci na sportovních akcích v letech 2015 a 2016?*“ Žádost žalovaného se týkala informací ohledně zajištění propagace dodavatelem (tj. od žalovaného odlišnou osobou) a ceny propagace na sportovních akcích pořádaných žalovaným v letech 2015 a 2016. Žalovaný uvádí, že jelikož v uvedených letech nepořádal žádnou sportovní akci, tedy nebyla ani na těchto akcích zajišťována propagace, sdělil tuto informaci žalobci dne 14. 3. 2017. Informace byla poskytnuta odesláním do datové schránky žalobce dle žádosti ve lhůtě dle § 14 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalovaný upozornil, že tvrzení žalobce o tom, že by byl žalovaný při vyřizování informace nečinný, je nepravdivé, neboť požadovaná informace byla v zákonné lhůtě poskytnuta. Dne 5. 4. 2017 obdržel žalovaný stížnost žalobce na postup žalovaného při vyřizování žádosti dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. V ní žalobce namítl, že mu nebyla ze strany žalovaného poskytnuta požadovaná informace, ale pouze jiná informace ohledně pořadatelství, přičemž požadovaná informace týkající se propagace na sportovních akcích zůstala bez odpovědi. Jelikož žalobce opětovně odkazoval pouze na propagaci na sportovních akcích bez bližší specifikace žádosti či upřesnění, v čem mu nebylo žalovaným vyhověno, rovněž ředitel žalovaného vycházel z toho, že žalobce požaduje informace o dodavatelích a nákladech na propagaci na sportovních akcích pořádaných žalovaným v letech 2015 a 2016, a postup žalovaného tedy potvrdil, protože informace již byla žalobci poskytnuta. Rozhodnutí o stížnosti bylo ředitelem žalovaného vydáno v zákonné lhůtě,

žalovaný se tedy nemohl dostat do prodlení s vydáním rozhodnutí a nemohl být ani nečinným. Žalobcem tvrzená nečinnost nemůže spočívat ani v absenci rozhodnutí o stížnosti. Žalovaný dále upozornil, že žalobce ani v žádosti o informace, ani ve stížnosti neuvedl, že jeho žádost směřuje na získání informací o zajištění propagace žalovaného na sportovních akcích třetích subjektů, nikoli na propagaci sportovních akcí pořádaných žalovaným. Tato skutečnost je prvně zmíněna až v žalobě ze dne 8. 5. 2017, tedy žalovaný ani nemohl takové informace poskytnout, když to nevyplývalo ze žádosti. Žalovaný odkázal na § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, z něhož vyplývá, že povinný subjekt primárně poskytuje informace vztahující se k jeho působnosti, tedy v daném případě k činnosti žalovaného jako státního podniku. Uvedl, že jelikož povinné subjekty bývají pořadateli různých sportovních akcí, kde může být za úplatu zajišťována propagace či doprovodný program různými externími subjekty, je žádost o poskytnutí informací o takových nákladech na propagaci logická a takový výklad dle názoru žalovaného nejlépe odpovídal textu žádosti. Žalovaný tak neměl důvod pochybovat o tom, jakou informaci žalobce požaduje, proto nepostupoval dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím a nevyžýval žalobce k upřesnění žádosti. Naopak se domnívá, že případná výzva by za situace, kdy je žádost povinnému subjektu srozumitelná, mohla být v rozporu se zásadami a účelem zákona o svobodném přístupu k informacím, jímž je informování žadatelů bez zbytečného odkladu. Žalovaný doplnil, že dle jeho názoru si žalobce nejpozději při podání stížnosti musel být vědom, že si žalovaný vyložil obsah žádosti odlišným způsobem. Žalobce měl tedy stížnost formulovat tak, aby žalovaný mohl alespoň z ní dovodit, že se dotaz žalobce týká propagace žalovaného na sportovních akcích, které sám nepořádá. Žalovanému za této situace nelze přičítat k tíži, že neodpověděl na žádost o informace, jak je uvedena žalobcem v žalobě, když žádost takového obsahu mu nebyla podána. Žalovaný zdůraznil, že poskytnutí informace bylo řádným vyřízením žádosti, přičemž skutečnost, že žalobce nežádal o informace, o které dle žaloby požádat chtěl, není možné v soudním řízení zhojit. Požadované informace žalovaný poskytl v souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím, stížnost žalobce byla vyřízena řádně a včas. Navrhl tedy zamítnutí žaloby, jelikož není důvodná.

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 13. 3. 2017 byla žalovanému do datové schránky doručena písemnost ze dne 11. března 2017, označená jako Dotaz dle zákona č. 106/1999 Sb., v níž žadatel – žalobce požaduje poskytnutí informace následujícího znění: „*Kolik stála a který dodavatel zajišťoval propagaci na sportovních akcích v letech 2015 a 2016?*“, se žádostí o poskytnutí informace prostřednictvím datové schránky. Na tuto žádost bylo reagováno odpovědí ze dne 14. 3. 2017, doručenou žalobci téhož dne, kdy bylo žalobci sděleno, že LOM PRAHA s.p. nebyl v letech 2015 a 2016 pořadatelem žádné sportovní akce. Zároveň byl dne 15. března 2017 sepsán Záznam o postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací podle § 14 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Dne 6. 4. 2017 byla žalovanému do datové schránky doručena stížnost žalobce podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., ze dne 5. dubna 2017, v níž žalobce namítal, že mu povinným subjektem nebyla k jeho žádosti ze dne 11. 3. 2017 sdělena informace, kterou požadoval, ale byla mu pouze poskytnuta jiná informace ohledně pořadatelství. Informace týkající se propagace na sportovních akcích zůstala

nezodpovězena s tím, že žadatel – žalobce žádá o poskytnutí informace. Dne 6. dubna 2017 byla stížnost žalobce předána řediteli žalovaného. Dne 11. dubna 2017 ředitel žalovaného rozhodl o stížnosti žalobce, a to tak, že potvrdil postup povinného subjektu, s vyjádřením, že povinný subjekt na základě žádosti žalovanému poskytl informaci, která nejlépe odpovídala dotazu žadatele, když jiný výklad žádosti by musel vést k výzvě o doplnění dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Z dotazu vyplývá, že žadatel požadoval informace o nákladech a dodavatelích zajišťujících propagaci na sportovních akcích v letech 2015 a 2016 bez bližší specifikace, kdy takovými akcemi lze rozumět veškeré sportovní akce na celém světě, přičemž takovýto dotaz je zcela zjevně nesmyslný a povinný subjekt takovými informacemi nedisponuje. V rozhodnutí je dále konstatováno, že s ohledem na skutečnost, že žádost byla adresována státnímu podniku, lze dovodit, že směřuje k pořadatelskému státnímu podniku, přičemž však státní podnik – žalovaný v letech 2015 a 2016 žádnou sportovní akci nepořádal. Rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky žalobce dne 11. 4. 2017. O postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o poskytnutí informací dle § 14 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím byl dne 11. dubna 2017 sepsán záznam.

Při ústním jednání konaném před zdejší soudem dne 5. října 2017 žalobce setrval na svém skutkovém i právním stanovisku a navrhl, aby soud žalobě vyhověl. Žalovaný uvedl, že na dotaz žalobce řádně a včas odpověděl, avšak až při soudním jednání bylo zjištěno, že dotaz byl formulován jinak, to však nelze zhojit až v soudním řízení. Nadto dle jeho názoru žaloba nebyla podána řádně, protože k nečinnosti nedošlo, když žalovaný byl činný a vydal rozhodnutí. Žalobce měl tedy s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 76/2007 podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu, nikoliv na ochranu proti nečinnosti.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního „ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.“

Podle § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím „Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.“

Podle ust. § 16a odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím „nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že

- a) postup povinného subjektu potvrdí,
- b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, nebo
- c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu

samostatné působnosti.“

Podle ust. § 16a odst. 8 zákona o svobodném přístupu k informacím „*nadřízený orgán o stížnosti rozhodne do 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena*“.

Podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím „*v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve [povinný subjekt] žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.*“

Soud dospěl k závěru, že v postupu žalovaného nelze shledat nečinnost, a to ani při vyřizování žádosti o informace, ani při rozhodování o stížnosti.

Žalobce údajnou nečinnost žalovaného spatřoval v tom, že žalovaný odpověděl na něco jiného, tedy že poskytl jiné než požadované informace, a neučinil nic dalšího ani na základě stížnosti žalobce.

Ze spisu je zřejmé, že na otázku žalobce „*Kolik stála a který dodavatel zajišťoval propagaci na sportovních akcích v letech 2015 a 2016?*“ žalovaný odpověděl, že nebyl v letech 2015 a 2016 pořadatelem žádné sportovní akce. Podle názoru soudu taková odpověď nevybočuje z mezí iniciální žádosti. Tuto žádost by vzhledem k tomu, jak byla formulována, bylo sice možné považovat za víceznačnou, avšak to, jakým způsobem si ji vyložil žalovaný, se nijak nevymyká z textu žádosti. Žalobce neuvedl v žádosti nic bližšího, co je myšleno propagací – o propagaci koho nebo čeho má jít a o jaké sportovní akce se má jednat, tedy kde, kdy, nebo kým pořádané. V tomto směru nebyla žádost zcela konkrétní. Žalovaný tak postupoval jedním z možných a přípustných způsobů, když odpověděl tak, že nebyl pořadatelem žádné takové sportovní akce. Pokud měl žalobce za to, že se odpověď vymyká smyslu žádosti, resp. že mu žalovaný odpověděl na něco jiného, než na co se tázal, měl věc uvést na pravou míru ve stížnosti podané dle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím. Nic mu nebránilo svou žádost konkretizovat. To však žalobce neučinil, když pouze žalovanému vytkl, že mu nebyla požadovaná informace sdělena, aniž by upřesnil, jakou že tedy informaci požadoval. Z obsahu stížnosti podle názoru soudu nebylo možno určit ani to, že žalobce vytýká žalovanému poskytnutí jiných informací, než o jaké žádal, a ani to, jaké informace žalobce vlastně požadoval. Tyto skutečnosti vyšly v úplnosti najevo až v podané žalobě, protože až v ní se náhle objevuje informace, že žalobce zjistil, že povinný subjekt - žalovaný uzavřel v červenci 2016 Smlouvu o propagaci a reklamě ohledně poskytnutí reklamy na třech sportovních akcích, a ze které vyplývá, že se iniciální žádostí dožadoval informací o tom, kdo žalovanému poskytoval propagaci na těchto sportovních akcích, organizovaných pravděpodobně třetí osobou. Takový obsah a rozsah informací však ani z iniciální žádosti, ani ze stížnosti nevyplývá. Kontext, z něž je zřejmý obsah žádosti, se tedy objevuje až v žalobě, když předtím žalobce nijak nedal najevo, že právě o takovou informaci mu šlo.

Soud má tedy za to, že žaloba nebyla podána důvodně, protože žalovaný na iniciální žádost reagoval bez jakéhokoliv odkladu, a sdělil informaci, která podle jeho názoru byla žádostí požadována. Odpověď byla koncipována tak, jak pochopena byla žalovaným

žádost, přičemž nelze mít za to, že by žalovaný žádost žalobce o informace jakkoliv zkomolil či překroutil, natož že by tak učinil úmyslně. Nebylo by možno rovněž žalovanému vytýkat, že nepostupoval podle ust. § 14 odst. 5 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím a nežádat od žadatele doplnění nebo objasnění žádosti: pro takový postup nebyly splněny zákonné předpoklady, které zákon spatřuje v tom, když je žádost nesrozumitelná, nebo není zřejmé, jaká informace je požadována, anebo je formulována příliš obecně. Ostatně, takovou námitku žalobce v žalobě vůbec neuplatnil a za tohoto stavu věci k ní soud nemohl přihlídnout.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný jako povinný subjekt včas vyhověl žádosti žalobce o informace ze dne 11. 3. 2017, když sdělil ty informace, které považoval za odpovídající smyslu a účelu žádosti, a že jako nadřízený orgán včas rozhodl o stížnosti žalobce podle ust. § 16a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Městský soud tedy neshledal v postupu žalovaného nečinnost, a proto žalobu podle ust. § 81 odst. 3 soudního řádu správního jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když úspěch ve věci měl žalovaný, jehož náklady řízení spočívají v odměně advokáta za tři úkony právní služby po 3.100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání vyjádření, účast při jednání u soudu) a související paušální poplatky v celkové výši 900 Kč (3 x 300 Kč) dle §§ 7, 9 odst. 4 písm. d) a 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., po zvýšení o 21% DPH, celkem tedy 12.342 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. října 2017

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

J. V.